

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.465/1
VAN 3 NOVEMBER 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 17 oktober 2011 door de Minister van Financiën verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit ‘houdende diverse bepalingen tot wijziging van het KB/WIB 92’, heeft het volgende advies gegeven:

Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat, wegens het ontslag van de regering, de bevoegdheid van deze laatste beperkt is tot het afhandelen van de lopende zaken. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe het KB/WIB 92¹ te wijzigen. Die wijzigingen houden het volgende in:

- op sommige plaatsen in het KB/WIB 92 wordt de terminologie aangepast of worden fouten verbeterd (zie de artikelen 1, 3 tot 8, 10 tot 15, 17, 22 tot 24 van het ontwerp);
- de artikelen 45, § 1, 110, 6°, en 145 KB/WIB 92 worden opgeheven (artikelen 2, 9 en 19), terwijl in artikel 176 KB/WIB 92 de woorden “de ambtenaren van de administratie der directe belastingen, van de administratie der douane en accijnzen, van de administratie van het kadaster” worden opgeheven om dubbel gebruik met artikel 340 WIB 92² te voorkomen (artikel 21);
- wat de artikelen 144/2, 1°, en 144/6 KB/WIB 92 betreft: de berekening van het aandeel van de belastingplichtige in de gemeenschappelijke aanslag wordt gewijzigd om rekening te houden met de woonstaatheffing en om te bepalen dat wanneer het aandeel van een belastingplichtige in de gemeenschappelijke aanslag resulteert in een terug te betalen belasting, het bedrag van de terug te betalen belasting ook de woonstaatheffing bevat (artikelen 16 en 18 van het ontwerp);
- artikel 164 KB/WIB 92 wordt aangepast om het vereenvoudigd beslag onder derden ook te kunnen toepassen ingeval de belastingschuldige geen gekende woonplaats meer heeft (artikel 20).

¹ Koninklijk besluit van 27 augustus 1993 tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

² Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

2. Voor die aanpassingen kan rechtsgrond worden gevonden in diverse bepalingen van het WIB 92, al of niet gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de Koning ontleent aan artikel 108 van de Grondwet.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

Gelet op wat over de rechtsgrond is opgemerkt, zal in de aanhef ook melding dienen te worden gemaakt van artikel 108 van de Grondwet.

Artikel 3

Artikel 48, § 4, 5° KB/WIB 92 is nog niet gewijzigd, zodat de woorden “, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 31 januari 1996,” geschrapt dienen te worden in artikel 3 van het ontwerp.

Artikel 5

Dit artikel strekt ertoe de woorden “De Post” te vervangen door het woord “bpost” in artikel 67 KB/WIB 92. Dat is echter al gebeurd door artikel 130, vierde lid, van de wet van 21 maart 1991 ‘betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven’.³

Dit artikel van het ontwerp, alsook de artikelen 12, 2°, 13, 14, 1°, en 23 ervan, zijn dan ook overbodig en dienen geschrapt te worden.

³ Dat lid is toegevoegd bij artikel 4 van de wet van 13 december 2010 ‘tot wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector en tot wijziging van de wet van 9 juli 2001 houdende vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen en certificatediensten’. Dat artikel is in werking getreden op 17 januari 2011 (zie artikel 57 van de wet van 13 december 2010 en artikel 1, 1°, van het koninklijk besluit van 10 januari 2011 ‘tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van artikel 4 van de wet van 13 december 2010 tot wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector en tot wijziging van de wet van 9 juli 2001 houdende vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen en certificatediensten, en van artikel 190 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (I)’).

Artikel 7

Artikel 95², § 3, c, 6°, KB/WIB 92 is gewijzigd bij het koninklijk besluit van 31 juli 2009. Van die wijziging zal melding moeten worden gemaakt in de inleidende zin van artikel 7 van het ontwerp.

Artikel 11

Artikel 11 van het ontwerp stelle men als volgt:

“In artikel 118, § 1, 1°, eerste streepje, van hetzelfde besluit, wordt ‘§ 6,’ vervangen door ‘§ 6 of § 6ter,’.”

Artikel 12

Aangezien de tweede wijziging opgenomen in artikel 12 van het ontwerp verval, blijft enkel de wijziging over van artikel 139, § 1, tweede lid KB/WIB 92. Die bepaling is in dat besluit ingevoegd bij het koninklijk besluit van 1 februari 2010. Daarvan zal melding moeten worden gemaakt in artikel 12, terwijl de verwijzing naar de koninklijke besluiten van 12 augustus 1994 en 9 november 1999 wegvalt.

Artikel 14

Artikel 142, § 2 KB/WIB 92 is nog niet gewijzigd, zodat de woorden “, laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 1 februari 2010,” geschrapt dienen te worden in artikel 14 van het ontwerp.

Artikel 16

In de Nederlandse tekst van het ontwerp dient het eerste van de woorden die met artikel 16, 1°, van het ontwerp worden ingevoegd (“van”), te worden weggelaten.

Artikel 20

Artikel 20 van het ontwerp bepaalt dat de aanzegging van het vereenvoudigd beslag onder derden kan geschieden aan de laatst gekende woonplaats ingeval de

belastingsschuldige geen gekende woonplaats meer heeft. Het is onduidelijk wat er dient te gebeuren indien de laatst gekende woonplaats niet meer bestaat of indien er niemand meer woont.

De vraag rijst waarom niet wordt aangesloten bij de gemeenrechtelijke regeling, die vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid en van het recht van verdediging immers meer garanties biedt. Artikel 40 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt:

“Ten aanzien van hen die in België geen gekende woonplaats, verblijfplaats, of gekozen woonplaats hebben, stuurt de gerechtsdeurwaarder bij een ter post aangetekende brief het afschrift van de akte aan hun woonplaats of aan hun verblijfplaats in het buitenland en met de luchtpost indien de plaats van bestemming niet in een aangrenzend land ligt, onverminderd enige andere wijze van toezending overeengekomen tussen België en het land waar zij hun woon- of verblijfplaats hebben. De betekening wordt geacht te zijn verricht door de afgifte van de akte aan de postdienst tegen ontvangstbewijs in de vormen die in dit artikel worden bepaald.

Heeft de betrokkene in België noch in het buitenland een gekende woonplaats, verblijfplaats, noch gekozen woonplaats, dan wordt de betekening gedaan aan de procureur des Konings in wiens rechtsgebied de rechter die van de vordering kennis moet nemen of heeft genomen, zitting houdt; is of wordt er geen vordering voor de rechter gebracht, dan geschiedt de betekening aan de procureur des Konings in wiens rechtsgebied de verzoeker zijn woonplaats heeft of, indien hij geen woonplaats in België heeft, aan de procureur des Konings te Brussel.

De betekeningen mogen altijd aan de persoon worden gedaan, indien deze in België wordt aangetroffen.

De betekening in het buitenland of aan de procureur des Konings is ongedaan indien de partij op wier verzoek ze verricht is, de woonplaats of de verblijfplaats of de gekozen woonplaats van degene aan wie betekend wordt, in België of, in voorkomend geval in het buitenland, kende.”

Op die vraag heeft de gemachtigde als volgt geantwoord:

“Er kunnen geen bijzondere redenen worden aangehaald om artikel 164, § 1, KB/WIB 92 niet beter te laten aansluiten bij de gemeenrechtelijke procedure als bepaald bij artikel 40, Ger. W., te meer daar de rechtszekerheid voor de belastingsschuldige hierdoor beter wordt gewaarborgd. De volgende tekst zou derhalve in de plaats kunnen komen van de tekst van artikel 20, 1°, van het besluit in ontwerp:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met de volgende zin:

‘Ingeval de belastingsschuldige geen gekende woonplaats meer heeft, wordt het beslag geldig aangezegd door toezending van een ter post aangetekende brief aan de procureur des Konings in wiens ambtsgebied deze feitelijke toestand zich voordoet.’”

De aanduiding “in wiens ambtsgebied deze feitelijke toestand zich voordoet” is onvoldoende duidelijk. Eventueel kan ook hier worden aangesloten bij de gemeenrechtelijke regeling, door de aanzegging geldig te laten gebeuren aan de procureur des Konings te Brussel indien de belastingplichtige geen woonplaats in België heeft.

Artikel 21

Dit artikel strekt ertoe de woorden “de ambtenaren van de administratie der directe belastingen, van de administratie der douane en accijnzen, van de administratie van het kadaster” te schrappen in artikel 176 KB/WIB 92, om dubbel gebruik met artikel 340 WIB 92 te voorkomen.

Artikel 340 WIB 92 luidt:

“Ter bepaling van het bestaan en van het bedrag van de belastingschuld kan de administratie alle door het gemeen recht toegelaten bewijsmiddelen aanvoeren, met inbegrip van de processen-verbaal opgesteld door de ambtenaren van de Federale Overheidsdienst Financiën, maar met uitzondering van de eed.

De processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel.”

Dit artikel van het WIB 92 bepaalt welke bewijsmiddelen toegelaten zijn alsook welke de bewijskracht is van de processen-verbaal opgesteld door de ambtenaren van de FOD Financiën. De vraag die dan rijst is waaruit blijkt welke ambtenaren dergelijke processen-verbaal kunnen opstellen. Daarover ondervraagd heeft de gemachtigde geantwoord dat er in het WIB 92, en in het KB/WIB 92 geen andere bepalingen zijn die vaststellen welke ambtenaren van de FOD Financiën processen-verbaal kunnen opstellen. Het schrappen van de betrokken woorden in artikel 176 KB/WIB 92 doet bijgevolg een lacune ontstaan.

Artikel 21 van het ontwerp zal vanuit dit oogpunt moeten worden herbekeken.

Artikel 25

Uit artikel 25, vierde lid, van het ontwerp blijkt dat aan artikel 11 uitwerking dient te worden gegeven met ingang van 1 februari 2005.

Daarover om uitleg verzocht, heeft de gemachtigde het volgende medegedeeld:

“De bedoeling van de inwerkingtreding die is opgenomen in het ontwerp van besluit is niet zozeer om een bepaling met terugwerkende kracht in te voeren. Wel is het nodig dat de in dit ontwerp voorgestelde aanpassing aan artikel 118, § 1, 1°, eerste

streepje, KB/WIB 92 betrekking heeft op dezelfde inkomsten als deze die zijn bedoeld door de wijzigingen die de artikelen 14, 2°, en 19, 5° en 6°, van het koninklijk besluit van 20 januari 2005 tot wijziging van het KB/WIB 92 inzake roerende voorheffing op inkomsten betaald of toegekend in uitvoering van zakelijke-zekerheidsovereenkomsten en leningen met betrekking tot financiële instrumenten, hebben aangebracht aan de artikelen 107, § 2, en 117, §§ 6 en 6ter, KB/WIB 92.

Aangezien de huidige formulering in artikel 25, 4de lid, van het ontwerp de indruk kan geven dat er sprake is van terugwerkende kracht, zou de volgende formulering van dat lid een juistere weergave kunnen zijn van de bedoeling van de inwerkingtreding (deze formulering sluit ook beter aan bij de inwerkingtreding vermeld in artikel 21, 7de lid, van het genoemde besluit van 20 januari 2005):

Artikel 11 is van toepassing op de inkomsten van Belgische obligaties uitgegeven sinds 1 februari 2005 en die het voorwerp hebben uitgemaakt van een inschrijving op naam bij de uitgever.

Het verslag aan de Koning moet dan in de volgende zin worden aangepast (bespreking van artikel 11, 2de lid):

De voorgestelde inwerkingtreding verwijst naar dezelfde beschikking als die welke is vastgelegd ter gelegenheid van de invoering van paragraaf 6ter van artikel 117, KB/WIB 92, door het koninklijk besluit van 20 januari 2005, zijnde naar de inkomsten van Belgische obligaties uitgegeven sinds 1 februari 2005 en die het voorwerp hebben uitgemaakt van een inschrijving op naam bij de uitgever.”

Met die aanpassingen aan het ontwerp kan worden ingestemd.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. TISON,	assessoren van de
	L. DENYS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer F. VANNESTE, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME

ROYAUME BELGIQUE

AVIS 50.465/1
DU 3 NOVEMBER 2011

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

LE CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Finances, le 17 octobre 2011, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'portant des dispositions diverses modifiant l'AR/CIR 92', a donné l'avis suivant:

Compte tenu du moment où le présent avis est donné, le Conseil d'État attire l'attention sur le fait qu'en raison de la démission du gouvernement, la compétence de celui-ci se trouve limitée à l'expédition des affaires courantes. Le présent avis est toutefois donné sans qu'il soit examiné si le projet relève bien de la compétence ainsi limitée, la section de législation n'ayant pas connaissance de l'ensemble des éléments de fait que le gouvernement peut prendre en considération lorsqu'il doit apprécier la nécessité d'arrêter ou de modifier des dispositions réglementaires.

*

* *

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

1. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet de modifier l'AR/CIR 92⁴. Ces modifications impliquent ce qui suit :

- dans certaines dispositions de l'AR/CIR 92, la terminologie est adaptée ou des erreurs sont rectifiées (voir les articles 1er, 3 à 8, 10 à 15, 17, 22 à 24 du projet);
- les articles 45, § 1er, 110, 6°, et 145 de l'AR/CIR 92 sont abrogés (articles 2, 9 et 19), alors qu'à l'article 176 de l'AR/CIR 92, les mots « les fonctionnaires de l'administration des contributions directes, de l'administration des douanes et accises, de l'administration du cadastre » sont supprimés pour éviter tout double emploi avec l'article 340 du CIR 92⁵ (article 21);
- en ce qui concerne les articles 144/2, 1°, et 144/6 de l'AR/CIR 92 : le calcul de la quote-part du contribuable dans l'imposition commune est modifié pour tenir compte du prélèvement pour l'État de résidence et pour que lorsque la quote-part d'un contribuable dans l'imposition commune donne lieu à un remboursement d'impôt, le montant de ce dernier comprenne également le prélèvement pour l'État de résidence (articles 16 et 18 du projet);
- l'article 164 de l'AR/CIR 92 est adapté afin de pouvoir également appliquer la saisie-arrêt simplifiée au cas où le redevable n'a plus de domicile connu (article 20).

⁴ Arrêté royal du 27 août 1993 d'exécution du Code des impôts sur les revenus 1992.

⁵ Code des impôts sur les revenus 1992.

2. Ces adaptations peuvent trouver leur fondement juridique dans diverses dispositions du CIR 92, en combinaison ou non avec le pouvoir général d'exécution que le Roi tire de l'article 108 de la Constitution.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

Vu l'observation relative au fondement juridique, il conviendra que le préambule fasse également mention de l'article 108 de la Constitution.

Article 3

L'article 48, § 4, 5°, de l'AR/CIR 92 n'a pas encore été modifié, de sorte que les mots « , modifié par l'arrêté royal du 31 janvier 1996, » doivent être supprimés à l'article 3 du projet.

Article 5

Cet article vise à remplacer les mots « La Poste » par « bpost » à l'article 67 de l'AR/CIR 92, ce qui a toutefois déjà été fait par l'article 130, alinéa 4, de la loi du 21 mars 1991 'portant réforme de certaines entreprises publiques économiques'⁶.

Cet article du projet, ainsi que les articles 12, 2°, 13, 14, 1°, et 23 de ce dernier, sont dès lors superflus et doivent être supprimés.

⁶ Cet alinéa a été ajouté par l'article 4 de la loi du 13 décembre 2010 'modifiant la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques, la loi du 17 janvier 2003 relative au statut du régulateur des secteurs des postes et des télécommunications belges et modifiant la loi du 9 juillet 2001 fixant certaines règles relatives au cadre juridique pour les signatures électroniques et les services de certification'. Cet article est entré en vigueur le 17 janvier 2011 (voir l'article 57 de la loi du 13 décembre 2010 et l'article 1er, 1°, de l'arrêté royal du 10 janvier 2011 'fixant la date d'entrée en vigueur de l'article 4 de la loi du 13 décembre 2010 modifiant la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques, la loi du 17 janvier 2003 relative au statut du régulateur des secteurs des postes et des télécommunications belges et modifiant la loi du 9 juillet 2001 fixant certaines règles relatives au cadre juridique pour les signatures électroniques et les services de certification', et de l'article 190 de la loi du 29 décembre 2010 portant des dispositions diverses (I)').

Article 7

L'article 95², § 3, c, 6°, de l'AR/CIR 92 a été modifié par l'arrêté royal du 31 juillet 2009. Cette modification sera mentionnée dans la phrase liminaire de l'article 7 du projet.

Article 11

On rédigera l'article 11 du projet comme suit:

« À l'article 118, § 1er, 1°, premier tiret, du même arrêté, le '§ 6 ;' est remplacé par '§ 6 ou § 6ter ;'. »

Article 12

Dès lors que la seconde modification inscrite à l'article 12 du projet n'a pas lieu d'être, il ne reste plus que la modification de l'article 139, § 1er, alinéa 2, de l'AR/CIR 92. Cette disposition a été insérée dans cet arrêté par l'arrêté royal du 1er février 2010. Il faudra en faire mention à l'article 12, et omettre la référence aux arrêtés royaux des 12 août 1994 et 9 novembre 1999.

Article 14

L'article 142, § 2, de l'AR/CIR 92 n'a pas encore été modifié de sorte que les mots « modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 1er février 2010, » doivent être supprimés à l'article 14 du projet.

Article 16

Dans le texte néerlandais du projet, il faut supprimer le premier des mots insérés par l'article 16, 1°, du projet (« van »).

Article 20

L'article 20 du projet dispose que la dénonciation de la saisie-arrêt simplifiée peut être opérée au dernier domicile connu lorsque le redevable n'a plus de domicile connu. On n'aperçoit pas ce qu'il y a lieu de faire si le dernier domicile connu n'existe plus ou si plus personne n'y habite.

La question se pose de savoir pourquoi il n'est pas pris exemple sur la règle de droit commun qui, sous l'angle de la sécurité juridique et du droit de la défense, offre en effet davantage de garanties. L'article 40 du Code judiciaire dispose comme suit:

« À ceux qui n'ont en Belgique ni domicile, ni résidence, ni domicile élu connus, la copie de l'acte est adressée par l'huissier de justice sous pli recommandé à la poste, à leur domicile ou à leur résidence à l'étranger et en outre par avion si le point de destination n'est pas dans un Etat limitrophe, sans préjudice des autres modes de transmission convenus entre la Belgique et le pays de leur domicile ou de leur résidence. La signification est réputée accomplie par la remise de l'acte aux services de la poste contre le récépissé de l'envoi dans les formes prévues au présent article.

À ceux qui n'ont en Belgique ni à l'étranger de domicile, de résidence ou de domicile élu connus, la signification est faite au procureur du Roi dans le ressort duquel siège le juge qui doit connaître ou a connu de la demande; si aucune demande n'est ou n'a été portée devant le juge, la signification est faite au procureur du Roi dans le ressort duquel le requérant a son domicile ou, s'il n'a pas de domicile en Belgique, au procureur du Roi à Bruxelles.

Les significations peuvent toujours être faites à la personne si celle-ci est trouvée en Belgique.

La signification à l'étranger ou au procureur du Roi est non avenue si la partie à la requête de laquelle elle a été accomplie connaissait le domicile ou la résidence ou le domicile élu en Belgique ou, le cas échéant, à l'étranger du signifié. »

Sur ce point, le délégué a réagi comme suit:

« Er kunnen geen bijzondere redenen worden aangehaald om artikel 164, § 1, KB/WIB 92 niet beter te laten aansluiten bij de gemeenrechtelijke procedure als bepaald bij artikel 40, Ger. W., te meer daar de rechtszekerheid voor de belastingschuldige hierdoor beter wordt gewaarborgd. De volgende tekst zou derhalve in de plaats kunnen komen van de tekst van artikel 20, 1°, van het besluit in ontwerp:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met de volgende zin:

‘Ingeval de belastingschuldige geen gekende woonplaats meer heeft, wordt het beslag geldig aangezegd door toezending van een ter post aangetekende brief aan de procureur des Konings in wiens ambtsgebied deze feitelijke toestand zich voordoet.’ »

La mention « in wiens ambtsgebied deze feitelijke toestand zich voordoet » (en français: « dans le ressort duquel cette situation de fait se présente ») n'est pas suffisamment claire. On peut éventuellement suivre ici aussi la règle de droit commun en prévoyant que la dénonciation est faite valablement au procureur du Roi de Bruxelles si le contribuable n'a pas de domicile en Belgique.

Article 21

Cet article vise à supprimer les mots « les fonctionnaires de l'administration des contributions directes, de l'administration des douanes et accises, de l'administration du cadastre » à l'article 176 AR/CIR pour éviter tout double emploi avec l'article 340 du CIR 92.

L'article 340 du CIR 92 s'énonce comme suit:

« Pour établir l'existence et le montant de la dette d'impôt, l'administration peut avoir recours à tous les moyens de preuve admis par le droit commun, y compris les procès-verbaux des agents du Service public fédéral Finances, sauf le serment.

Les procès-verbaux ont force probante jusqu'à preuve du contraire. »

Cet article du CIR 92 prévoit quels sont les moyens de preuve admis et établit quelle est la force probante des procès-verbaux dressés par les agents du S.P.F. Finances. La question qui se pose ensuite est de savoir où est précisé quels agents sont habilités à dresser pareils procès-verbaux. Interrogé à ce sujet, le fonctionnaire délégué a répondu que le CIR 92 et l'AR/CIR 92 ne comportaient aucune autre disposition déterminant les agents du S.P.F. Finances qui sont habilités à établir des procès-verbaux. La suppression des mots concernés à l'article 176 de l'AR/CIR 92 crée par conséquent une lacune.

L'article 21 du projet devra dès lors être réexaminé sur ce point.

Article 25

Il ressort de l'article 25, alinéa 4, du projet que l'article 11 produit ses effets le 1er février 2005.

Invité à fournir des explications à cet égard, le délégué a indiqué ce qui suit :

« De bedoeling van de inwerkingtreding die is opgenomen in het ontwerp van besluit is niet zozeer om een bepaling met terugwerkende kracht in te voeren. Wel is het nodig dat de in dit ontwerp voorgestelde aanpassing aan artikel 118, § 1, 1°, eerste streepje, KB/WIB 92 betrekking heeft op dezelfde inkomsten als deze die zijn bedoeld door de wijzigingen die de artikelen 14, 2°, en 19, 5° en 6°, van het koninklijk besluit van 20 januari 2005 tot wijziging van het KB/WIB 92 inzake roerende voorheffing op inkomsten betaald of toegekend in uitvoering van zakelijke-zekerheidsovereenkomsten en leningen met betrekking tot financiële instrumenten, hebben aangebracht aan de artikelen 107, § 2, en 117, §§ 6 en 6ter, KB/WIB 92.

Aangezien de huidige formulering in artikel 25, 4de lid, van het ontwerp de indruk kan geven dat er sprake is van terugwerkende kracht, zou de volgende formulering van dat lid een juistere weergave kunnen zijn van de bedoeling van de inwerkingtreding (deze formulering sluit ook beter aan bij de inwerkingtreding vermeld in artikel 21, 7de lid, van het genoemde besluit van 20 januari 2005):

Artikel 11 is van toepassing op de inkomsten van Belgische obligaties uitgegeven sinds 1 februari 2005 en die het voorwerp hebben uitgemaakt van een inschrijving op naam bij de uitgever.

Het verslag aan de Koning moet dan in de volgende zin worden aangepast (bespreking van artikel 11, 2de lid):

De voorgestelde inwerkingtreding verwijst naar dezelfde beschikking als die welke is vastgelegd ter gelegenheid van de invoering van paragraaf 6ter van artikel 117, KB/WIB 92, door het koninklijk besluit van 20 januari 2005, zijnde naar de inkomsten van Belgische obligaties uitgegeven sinds 1 februari 2005 en die het voorwerp hebben uitgemaakt van een inschrijving op naam bij de uitgever. »

Ces adaptations au projet peuvent être accueillies.

La chambre était composée de

Messieurs	M. VAN DAMME,	président de chambre,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	conseillers d'État,
	M. TISON,	
	L. DENYS,	assesseurs de la section de législation,
Madame	G. VERBERCKMOES,	greffier.

Le rapport a été présenté par Monsieur F. VANNESTE, auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de Monsieur J. BAERT.

LE GREFFIER

LE PRÉSIDENT

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME